

بررسی اثرات پوشش پلاستیک سیاه و تراکم کاشت بر رشد و عملکرد طالبی

عبدالمجید میرزا علیان و عبدالکریم کاشی

دانشجوی کارشناسی ارشد و استاد گروه باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران

امروزه استفاده از پوشش پلاستیک سیاه در حل مشکلات متعدد زراعی نظیر فراوانی علفهای هرز، تجمع املاح در سطح خاک، سله بندی خاک و غیره با نتایج چشمگیری در افزایش رشد رویشی و عملکرد محصولات جالیزی همراه بوده است. با توجه به تاثیر پوشش پلاستیک سیاه روی رشد اندامهای هوایی گیاهان، تعیین تراکم مطلوب در شرایط استفاده از پوشش پلاستیک، اهمیت بیشتری می یابد. بدین منظور در سال ۱۳۷۸ طی آزمایشی در مزرعه تحقیقاتی گروه باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران اثرات پوشش پلاستیک سیاه و تراکم بوته طالبی رقم سمسوری ورامین ارزیابی شد. برای اجرای آن از طرح آزمایشی بلوکهای خرد شده با چهار تکرار استفاده شد. در هر دو تیمار پوشش پلاستیک سیاه و تیمار زمین بدون پوشش، فاصله ردیفهای ثابت ۱/۵ متر و فاصله بین بوته های ۰/۳ و ۰/۴۵ و ۰/۶ متر یعنی با تراکم ۲۲۲۲۰ و ۱۴۸۱۵ و ۱۱۱۱۰ بوته در هکتار انتخاب شد. نتایج تجزیه واریانس داده ها، نشان داد که پوشش پلاستیک بر همه شاخصهای رشد و عملکرد تاثیر معنی داری در سطح ۱٪ داشته است. تراکم کاشت روی وزن متوسط میوه، تعداد میوه در بوته، سطح برگ، وزن تر و خشک برگ و ساقه، تعداد برگ، وزن و طول بوته تاثیر معنی داری در سطح ۵٪ داشت، اما روی عملکرد میوه های قابل فروش، عملکرد کل، درصد زودرسی، درصد مواد جامد محلول، ماده خشک میوه، تعداد شاخه های فرعی تاثیر معنی داری نداشت. با افزایش تراکم کاشت بوته، وزن متوسط میوه، تعداد میوه در بوته، وزن تر و خشک برگ و ساقه، تعداد برگ، طول بوته بصورت خطی کاهش یافت. در تیمارهای بدون مالچ، با کاهش فواصل بوته ها از ۰/۶ به ۰/۳ متر عملکرد میوه های قابل فروش بطور خطی از ۲۲/۴ به ۲۸/۸ تن در هکتار افزایش یافت، اما در تیمارهای مالچ با کاهش فواصل بوته ها، عملکرد میوه های قابل فروش تغییر معنی داری نکرد. در تیمارهای مالچ بیشترین عملکرد محصول به میزان ۴۸ تن در هکتار مربوط به فاصله کاشت ۰/۴۵ متر بود.